

Verslag van de 251ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

In een zwierig Kraantje Lek verzamelden zich 28 leden. Bij afwezigheid van de president glunderen de secretaris en penningmeester plaatsvervangend en spreken traditioneel van een overweldigende opkomst.

De secretaris roept kandidaat sprekers op voor een korte lezing over ons Book of Study, deze zomer, en verder noemt hij hen die om een keur van redenen niet aanwezig zijn.

Dan memoreert hij ons medelid Jacques Engels die onlangs is overleden.

De nieuwe penningmeester wenst eerst over penningen te beschikken alvorens daar mededelingen over te kunnen doen. Wel roept zij op tot het betalen der contributies; juist op dit moment, nu de broekriem van het bestuur stevig is aangetrokken en de Brexit nadert.

Maar dan geeft de secretaris het woord aan de heer Van Wanroij, die allereerst vraagt wie “De Lotgevallen van Klaasje Zevenster” eigenlijk heeft gelezen. Dat had niemand en dus begint Van Wanroij met de snelheid en verbetering van een man met een missie aan zijn lezing; die hij doorspekt met lichtbeelden.

Jacob van Lennep is natuurlijk bekend van zijn reis door Noord Nederland, die hij samen met zijn vriend Dirk van Hogendorp ondernam. De reis werd gemaakt in 1823 en het verslag daarvan verscheen in boekvorm in 1942 onder de titel: “Nederland in den goeden oude tijd”. Als schrijver begon hij, net als Scott, met historische romans. Zijn later werk ging meer en meer richting de tegenwoordige tijd. Een ander bekend werk van hem is “Ferdinand Huyck”. Maar Jacob van Lennep was meer dan een schrijver. Hij was Rijksadvocaat en lid van de Tweede Kamer. Daarnaast bemoeide hij zich met de aanleg van het Noord Hollands kanaal, de aanleg van spoorwegen en van de waterleiding van Bloemendaal naar Amsterdam. Spreker gaat dan in op de connectie tussen Nederland en Engeland, dat als vluchthaven diende voor hen die het hier te bont gemaakt hadden. Hij illustreert dit aan de hand van de beroepslosbol Gerrit van der Linden, die zijn buurvrouw wilde meenemen richting Hoek van Holland maar werd onderschept in Rotterdam. Hij reisde zonder buurvrouw verder en stuurde een gedicht naar Jacob van Lennep dat “would bring a blush to the cheek of the young person”, as Mr. Podsnap would say.

De zoon van Gerrit van der Linden merkte eens op dat zijn vader gek was op Dickens. Dan gaat Van Wanroij dieper in op Klaasje Zevenster. Het boek werd een hype en werd ook vertaald. In de Duitse vertaling liep het verhaal goed af, dit tot ergernis van Van Lennep. Klaasje Zevenster is in de tegenwoordige tijd geschreven; het boek begint in 1822. De rode draad in het boek is Het Fatsoen. Van Lennep weidt in het boek erg uit over allerlei zaken, waardoor het nogal een fors boek is geworden.

Spreker geeft vervolgens uitleg over het verhaal en de personages die er in voorkomen. En dat zijn er nogal wat. Het verhaal begint met zeven dorstige Pleiaden en een introducee die iets bij de bakker bestellen maar de doos blijkt geen gebak maar een kind te bevatten. Altijd een tegenvaller, maar als die verwerkt is wordt het kind min of meer geadopteerd met de naam Klaasje Zevenster; dit naar de zeven Pleiaden. Als ze is opgegroeid blijkt ze links en rechts jaloezie op te wekken. Van Wanroij spreekt zelfs over een Trojaans paard.

Vervolgens verschijnen er een Maurits en een Denkelaer op het toneel. De laatste is een ouderwetse schurk die de boel opstoot omdat hij met ene Bethemie wil trouwen die steenrijk is. Waarop Klaasje voor de keuze komt te staan: of naar Pieter Snel, die met haar trouwen wil, of als kindermisje in Den Haag. Waarop zij in de postkoets naar Den Haag stapt, samen met een mevrouw Athos (geen familie van de musketier). Den Haag valt tegen omdat Klaasje last heeft van een oude bok, maar gelukkig is daar mevrouw Athos die over een damessociëteit beschikt die uit lichte vrouwen bestaat. Wat doe je dan in zo'n geval, je neemt de trekschuit naar Leiden en aansluitend de beurstrein naar Amsterdam.

Daar is chaos en depressie haar deel. Ja, wat verwacht je ook in Amsterdam. Gelukkig valt ene Flinck over een kleedje waardoor zij de gelegenheid krijgt hem te verzorgen.

Net op het moment dat die Denkelaer, Maurits en Bethemie weer opdagen grijpt de Haagse advocaat in en krijgt iedereen uitleg over hoe het nu precies zit. Maar dan is het grote kuchen bij Klaasje al begonnen en zij valt, nadat zij een zoen heeft uitgedeeld, in een coma en sterft. Verder trouwt iedereen met iedereen en is er toch nog een beetje een happy-ending.

Moraliserend? Ja, maar Van Lennep wilde ook moraliserende schrijver zijn.

Van Wanroij gaat dan nog in op wat anderen hier allemaal van vonden. Literatuur kenner Ten Brink vond dat een schrijver een rol heeft en vergelijkt een reis van de Franse schrijver Flaubert met die van Tom Pinch uit Martin Chuzzlewit. Flaubert is de kille observator en Dickens beschrijft de reis van Pinch heel levendig en laat hem allerlei zaken zien. Maar toch worden beide schrijvers als realisten beschouwd.

Dan komt spreker eindelijk bij de vraag: is Van Lennep hier beïnvloed door Dickens? Wat weten we; Oliver Twist stond bij Van Lennep in zijn boekenkast en beiden houden van een uitgebreide achtergrond beschrijving. Beiden draaiden er de hand niet voor om een heldin jong te laten sterven en beiden lazen graag voor uit eigen werk. Hoewel Klaasje Zevenster volgens spreker niet om voor te lezen is.

Verder hebben beiden in hun werk heel goede en heel slechte personages, is er in beider werk sprake van braafheid en sentiment en schijven ze als de alwetende verteller, hoewel Dickens meer mededogen laat blijken met de verschopten.

Spreker sluit af met de conclusie dat Van Lennep heel waarschijnlijk is geïnspireerd door Oliver Twist en dat Van Lennep graag Dickens las.

Waarop er vragen en opmerkingen zijn.

Eén onzer (de secretaris werd even afgeleid door een ober) stelde dat Dickens waarschijnlijk meer mededogen met de verschopten had omdat hij wel arm geweest is, en Van Lennep niet. Als er dan links en rechts wordt gesuggereerd dat het boek in een soapserie verwerkt zou kunnen worden, weet de heer Ferdinandusse te melden dat de omroep de Tros daar ooit eens plannen voor had.

De heer van Steynen stelt dat Dickens altijd eindeloos wordt vergeleken met Nederlandse schrijvers. Spreker meent dat dit onvermijdelijk is.

Mevrouw Willemsen komt nog even terug op de bordeel scene want wat was daar nu eigenlijk allemaal gebeurd, niets toch? Spreker antwoordt dat er toen nu eenmaal zo werd gedacht en dat Van Lennep ook alles wilde beschrijven zoals het was.

Waarna wij toe zijn aan een borrel en aan tafel gaan.

De lange lezing, waarin wij zijn gevuld met informatie heeft tot nadenken gestemd want niemand voelde de behoefte aan een tafelspeech. Maar verder ging het er ouderwets aan toe, met gevulde schalen, klinkende glazen en dravende obers.

Uiteindelijk besloot de penningmeester de bijeenkomst met de opmerking dat hoog tijd is en dat men zorgvuldig dient te zijn met het kiezen van de juiste bakker.

Opera

In februari is de Pickwick Opera uitgebracht. Het heeft even geduurd, maar dan heb je ook wat. Omdat wij, de Haarlem Branch, het uitbrengen hebben gesponsord, is er een exemplaar op het secretariaat bezorgd. En zie dat daar maar eens weg te krijgen. Daarom kunt u beter zelf een exemplaar bestellen via: www.retrospectopera.org.uk (en klik op Sales) of stuur een email naar: contact@retrospectopera.org.uk. De kosten zijn te overzien: £ 8,95. Het succes heeft de producer roekeloos gemaakt want nu wordt gewerkt aan “Christmas Gambols,” Charles Dibdin’s one-man musical show from 1795. En de connectie met Dickens is ook al gemaakt: George Hogarth, Dickens’s father-in-law, spent years editing Dibdin’s songs, and Dickens himself knew them well.

Council Meeting

En er was weer een vergadering van de Council, op een zonnige voorjaarsdag in Londen en dus was de opkomst beperkt en was er zelfs sprake van een gemoedelijke sfeer. Op de agenda onder meer de gunstige financiële positie en het aanstellen van Professor John Bowen van de Universiteit van York tot onze nieuwe President. Voor het organiseren van de Annual Conference van 2019 is nog geen kandidaat, men hoopte op ons, maar inmiddels is Cambridge aan het nadenken geslagen. In 2020 zitten we in Londen, dat staat al wel vast. De curator meldde dat het Dickens Museum op plaats 67 staat in een lijst van meer dan 1.600 topattracties in Londen, en ook dat op dit moment in het museum de zogenaamde “court suit” van Dickens is te bewonderen, het enige stuk kleding dat van hem resteert. Het zag er goed uit

Dan werd er een nieuwe categorie Honorary Awards ingevoerd; Patron of the Fellowship. Alleen bereikbaar voor zogenaamde “high profile officials”. U kunt met uw lobby beginnen. Ook werd er nog gewaarschuwd voor een handtekening van Dickens die op internet te koop wordt aangeboden. Zwierig gezet, in 1865, met een ballpoint die in 1938 patent kreeg.

On-line shopping

De senior tour guide van Gad’s Hill Place laat weten dat men weer open is voor het grote publiek, info@visitgravesend.co.uk. Tevens heeft men een roos op de markt gebracht die de naam van Dickens draagt. Aankoop van deze roos, die ook te planten is in tobbes, emmers en vaten (dit volgens de brochure) steunt het Gad’s Hill fonds. www.styleroses.co.uk

Slecht weer, niet lekker, een normaal mens blijft dan binnen en gaat verveeld uit het raam zitten kijken, maar niet de Gerrings. Zij fabriceerden thuis een soort Scrooge Ganzenbord. Voor als niets u meer te dol is: www.scroogetheboardgame.co.uk